NN 10/2020 (24.1.2020.), Presuda Upravnog suda u Splitu poslovni broj: UsI-353/19-6 od 19. prosinca 2019.

UPRAVNI SUD U SPLITU

195

PRESUDA

Upravni sud u Splitu, po sutkinji toga suda Mireli Valjan-Harambašić, te Milki Škaro Grozdanić, zapisničarki, u upravnom sporu tužitelja Z. V. iz S., protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, radi rješavanja spora između korisnika i davatelja poštanskih usluga, nakon usmene i javne rasprave, zaključene 12. prosinca 2019., objavom odluke temeljem čl. 61. st. 5. Zakona o upravnim sporovima (»Narodne novine«, broj: 20/10, 143/12, 152/14, 94/16 i 29/17), 19. prosinca 2019.,

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje odluke tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-08/19-02/64, urbroj: 376-04-19-4 od 17. srpnja 2019.

Obrazloženje

Osporenom odlukom tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-08/19-02/64, urbroj: 376-04-19-4 od 17. srpnja 2019. u točki 1. izreke odbijen je kao neosnovan zahtjev za rješavanje spora Z. V., ovdje tužitelja, s davateljem poštanskih usluga HP – Hrvatska pošta d.d., Z., u vezi s rješavanjem prigovora zbog neobavljene ugovorene usluge uručenja preporučene pošiljke broj: …, dok je pod točkom 2. izreke u ostalom dijelu zahtjev za rješavanjem spora korisnika poštanskih usluga odbačen kao nedopušten.

Tužitelj je podnio tužbu protiv osporene odluke tuženika od 17. srpnja 2019. zbog povrede pravila upravnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Ističe kako tuženik opravdava nezakonito postupanje Hrvatske pošte (u nastavku: HP) koja da obavlja necjelovitu poštansku uslugu prilikom druge dostave poštanskih pošiljaka i pri tom krši čl. 85. st. 2. Zakona o općem upravnom postupku (ZUP) koji izričito propisuje da HP treba obavijestiti primatelja pismena da nakon neuspjele prve dostave određenog dana i sata bude na mjestu dostave (kućnoj adresi) radi preuzimanja pismena. Umjesto toga, HP ispisuje obavijest o prispijeću pošiljke o tome da će se druga dostava obaviti »nakon isteka roka u prijepodnevnim satima«, (roka od pet radnih dana za preuzimanje pismena nakon neuspjele prve dostave), pa je tako glede ove pravne stvari 5. listopada 2018. tužitelju dostavila obavijest o prispijeću predmetne pošiljke (prijemnog broja: …), odnosno sudskog pismena kojeg je tužitelj zaprimio tek 16. listopada 2018. (četvrtog radnog dana nakon proteka roka od pet radnih dana za preuzimanje pismena u poštanskom uredu), ubacivanjem u svoj poštanski sandučić.

Budući pojam »određenog dana i sata« koje propisuje Zakon nikako ne znači isto kao i pojam »nakon isteka roka u prijepodnevnim satima« koje koristi HP, jasno je da HP krši čl. 85. st. 2. ZUP-a i obavlja necjelovitu poštansku uslugu. Pojašnjava kako je tuženik u nemogućnosti da opovrgne očito kršenje čl. 85. st. 2. ZUP-a, prvo pokušao navođenjem i obrazlaganjem triju zakonskih propisa (čl. 85. st. 5. ZUP-a, čl. 37. Zakona o poštanskim uslugama (ZPU) i čl. 2. st. 2. t. 21. ZPU-a) dokazati da je u ovoj pravnoj stvari HP navodno obavila cjelovitu poštansku uslugu, jer u tom slučaju tuženik ne bi imao nadležnost za rješavanje spora između HP-a i tužitelja. Međutim, tužitelj se poziva na članak 85. st. 5. ZUP-a, koji se odnosi na izvršenje osobne dostave na način da se u konačnici pismeno ubaci u poštanski sandučić primatelja i tvrdi da se isto nikako ne može poistovjetiti ili izjednačiti sa cjelovitom (kompletnom) poštanskom uslugom, što tuženik diskretno pokušava učiniti tvrdeći da neprecizno označavanje vremena druge dostave ne predstavlja i obavljanje necjelovite usluge, odnosno dostave kako to nalaže čl. 85. st. 2. ZUP-a. Citira i poziva se na odredbu članka 37. ZPU-a i čl. 2. stavak 1. točku 21. ZPU-a, te ističe da je sasvim suprotno tuženikovo tumačenje tog propisa prema kojem je poštanska usluga ona usluga koja se isključivo odnosi na prijam, usmjeravanje, prijenos i uručenje, pa budući da su svi navedeni elementi obavljeni – sudsko pismeno je ipak (nekako) dostavljeno tužitelju – u ovoj pravnoj stvari se (navodno) radilo o cjelovito obavljenoj poštanskoj usluzi. Tužitelj tvrdi da ta četiri navedena elementa (prijam, usmjeravanje, prijenos i uručenje) nisu jedina četiri elementa koji definiraju obavljanje poštanskih usluga, nego četiri možda najvažnija elementa, a da je ispisivanje Obavijesti o

prispijeću pošiljke (što je službeni dokument HP-a), također sastavni dio obavljanja poštanske usluge. Znajući da za dokazivanje obavljanja cjelovite poštanske usluge od strane HP-a (u ovoj pravnoj stvari) nema pravnog temelja, tvrdi da je tuženik samovoljno i neovlašteno izuzeo HP od poštivanja čl. 85. st. 2. ZUP-a, tako da je na trećoj stranici obrazloženja pobijane odluke utvrdio kako zbog organizacije poštanskog posla u praksi, na kojeg utječu brojne druge nepredvidljive okolnosti nije moguće odrediti točan sat obavljanja druge dostave pismena (kojeg nalaže čl. 85. st. 2. ZUP-a), te da HP može sama određivati okvirno, na način da odredi jedan cijeli dio dana kada će obaviti drugu dostavu, dok je glede određivanja točno određenog dana za obavljanje druge dostave prihvatio nezakonitu formulaciju HP-a sa druge stranice obrazloženja pobijane odluke po kojoj se zakonom utvrđeni pojam »određeni dan« zamjenjuje pojmom iz poštanske prakse »dan nakon isteka roka od pet dana«.

U odnosu na točku 2. izreke osporene odluke ukazuje na tvrdnju tuženika sa treće stranice obrazloženja pobijane odluke prema kojoj on nije nadležan za provođenje nadzora nad djelatnicima HP-a. Sasvim suprotno, tužitelj ističe da je tuženik sukladno čl. 59. st. 1. ZPU-a nadležan za provođenje inspekcijskog nadzora nad cjelokupnom primjenom ZPU-a, dok je čl. 56. st. 2. t. 3. ZPU-a utvrđena odgovornost HP-a u slučaju obavljanja necjelovite poštanske usluge, pa tuženikove tvrdnje smatra nezakonitim i manipulativnim, pogotovo zbog činjenice kako je tuženik u jednoj svojoj ranijoj odluci Klasa: UP/I-344-08/18-02/79, Urbroj: 376-08-19-5 od 22. svibnja 2019. utvrdio da (ipak) može obaviti inspekcijski nadzor nad HP-om (označeni dio na trećoj stranici obrazloženja te odluke). Osim toga, nejasno je koji se dio zahtjeva tužitelja od 3. travnja 2019. (za rješavanje spora) odnosi na tzv. »kontinuirano i nezakonito obavljanje necjelovitih usluga dostave, sukladno čl. 85. st. 2. ZUP-a«, jer takvu formulaciju tužitelj nigdje nije koristio u ovoj pravnoj stvari. Ustvrdio je kako se radi o pokušaju tuženika da izmjeni tvrdnje tužitelja o »obavljanju necjelovite poštanske usluge« u vlastitoj interpretaciji o »obavljanju necjelovite dostave«.

Ukazuje na to da tijelo koje je osnovano radi nadziranja primjene Zakona utvrđuje da nije moguće primijeniti Zakon i zato ne poduzima ništa protiv prekršitelja zakonskih propisa (HP-a u ovoj upravnoj stvari). Radi navedenog, osim poništenja nezakonite odluke tuženika od 17. srpnja 2019., tužitelj od Suda traži da tuženiku i HP-u odredi postupanje prema zakonskim propisima, odnosno prema članku 85. st. 2. ZUP-a.

Tuženik je u dostavljenom odgovoru na tužbu naveo kako smatra da je tužba neosnovana što detaljno obrazlaže u nastavku odgovora na tužbu. Tuženik prvenstveno ističe kako je u provedenom upravnom postupku utvrdio sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog upravnog akta, poštujući pri tome načelo zakonitosti iz čl. 5. Zakona o općem upravom postupku (»Narodne novine«, broj: 47/09 – dalje: ZUP-a) i načelo utvrđivanja materijalne istine iz čl. 8. ZUP-a te da je osporavana odluka u svemu obrazložena i u skladu s odredbom čl. 98. st. 5. ZUP-a. U konkretnom slučaju, na temelju spisu priložene dokumentacije, tuženik je utvrdio kako je Hrvatska pošta u odnosu na rješavanje prigovora/pritužbe postupila sukladno odredbi čl. 54. Zakona o poštanskim uslugama (»Narodne novine«, broj: 144/12, 153/13 i 78/15, dalje: ZPU-a) i odredbi članka 85. ZUP-a. U upravnom postupku koji se vodio pred tuženikom nesporno je utvrđeno kako je Hrvatska pošta prvi pokušaj dostave izvršila 5. listopada 2018., obzirom da tužitelj nije zatečen na adresi istom je ostavljena Obavijest o prispijeću pošiljke, vremenu i mjestu u kojem se ista može preuzeti te podatak o drugom pokušaju dostave nakon isteka roka za preuzimanje koji traje pet dana i to u prijepodnevnim satima, nakon proteka navedenog roka izvršen je drugi pokušaj dostave 16. listopada 2018. Obzirom da korisnik ponovno nije zatečen na adresi, predmetna pošiljka je uručena ubacivanjem u kućni kovčežić tužitelja. Imajući u vidu navedeno, u postupku je utvrđeno kako je HP postupio u skladu s postupkom koji je propisan odredbama čl. 85. ZUP-a te da je ugovorena poštanska usluga uručenja izvršena u cijelosti. U prilog navedenom zaključku govori i presuda Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: 25 UsI-3283/17-13 kojom je potvrđeno rješenje tuženika Klasa: UP/I-344-08/17-02/31, Urbroj: 376-04-17-4 od 6. listopada 2017. Prema navedenoj presudi, a koju tuženik dostavlja u prilogu, tužbeni zahtjev tužitelja koji se odnosi na ostavljanje propisane obavijesti o danu, te satu druge dostave smatra neosnovanim. S obzirom na to da je u postupku utvrđeno kako je u prvom pokušaju dostave davatelj ostavio korisniku obavijest u kućnom kovčežiću, a u drugom pokušaju dostave ostavio pismeno u kućnom kovčežiću, s obzirom da korisnik nije zatečen na adresi, slijedom čega se smatra da je HP obavila urednu dostavu ugovorne usluge u cijelosti.

Nadalje, tuženik ističe kako je sasvim pogrešno shvaćanje tužitelja prema kojem se poštanska usluga sastoji od drugih elemenata izuzev navedena četiri, u prilog tome, osim odredbe čl. 2. st. 1. t. 21. ZPU-a govori i odredba članka 15. ZPU-a kojom je regulirana univerzalna usluga i kojom je jasno definirano koje poštanske usluge ista obuhvaća. Naime navedenom odredbom propisano je kako ista obuhvaća isključivo prijem, usmjeravanje, prijenos i uručenje, a isto je prema dokumentaciji koja prileži spisu, u konkretnom slučaju bilo i izvršeno od strane HP-a. U prilog navedenom zaključku, o tome da ispisivanje obavijesti ne predstavlja zaseban element poštanske usluge također govori i odredba članka 37. ZPU-a kojom je regulirano uručenje i prema kojoj jasno proizlazi zaključak da je ispisivanje obavijesti o prispijeću samo jedan od načina uručenja poštanske pošiljke, koji se obavlja samo u slučaju da uručenje nije moguće sukladno odredbama čl. 37. st. 1. do 4. ZPU-a.